

Sinds de Middeleeuwen houden de kerken registers bij van geboorte, doop, huwelijk en overlijden van de plaatselijke bevolking. Pas na 1800 is het door de burgerlijke gemeente ingestelde bevolkingsregister de bron geworden waarin alle inwoners van een gemeente werden opgenomen, met daarbij de data van geboorte, huwelijk, overlijden, verhuizing etc. Ook werd daarbij de “kerkelijke gezindte” vermeld. De rol die de kerken hier eeuwen in hebben gespeeld verdween naar de achtergrond. Wel kregen de kerken vanaf dat moment de mutaties van hun leden in het bevolkingsregister door van de gemeente, elke gezindte van haar leden. Tegenwoordig gebeurt dit digitaal, de GBA geeft alle mutaties door aan SILA en die filtert hier de gegevens van bij SILA aangemelde kerkleden uit en speelt die door naar de plaatselijke kerken. Nu dreigt deze service aan de kerken te verdwijnen onder het motto: scheiding van kerk en staat. Een drogreden, hiermee is bedoeld dat Kerk en Staat zich niet inhoudelijk bemoeien met elkaars zaken. Het uitwisselen van gegevens van kerkleden heeft daar niets mee te maken. Immers, de overheid wisselt deze gegevens ook uit aan commerciële partijen als verzekeraars, kadaster, UWV, pensioenfondsen, notarissen, waterschappen, GGD, Netwerk gerechtsdeurwaarders, DUO, Raad voor de rechtsbijstand, scholen en vele andere instanties. Allemaal professionele organisaties waarvan je mag verwachten dat die met deskundig personeel in staat zijn hun relatiebestand uitstekend te kunnen beheren zonder koppeling met de GBA.

Uiterekend de kerken, die historisch vooruitliepen in het bijhouden van persoonsregisters, worden geacht dit in de huidige tijd met goedwillende vrijwilligers zelf wel te kunnen beheren. Zij mogen in tegenstelling tot vele andere organisaties niet meer profiteren van de verworvenheden van digitale uitwisseling van persoonsgegevens. Een uitwisseling waarvoor de leden de kerken toestemming hebben gegeven. Het lijkt een vorm van discriminatie! De gevolgen daarvan laten zich raden: als vrijwilligers organisatie beschikken kerken niet over betaalde krachten om de ledenadministratie up to date te houden. Dat gaat in de toekomst de volgende problemen opleveren:

- Kerkleden leveren een waardevolle en onmisbare bijdrage aan de samenleving. De overheid zou daarom kerken moeten faciliteren om hun ledenbestanden op orde te houden;
- SILA helpt , zonder registratie van iemands geloof, een goede administratie te voeren;
- SILA is een praktisch systeem dat kerkgenootschappen helpt bij de ledenadministratie;
- Ouderen worden de dupe van het verdwijnen van SILA doordat zij bij een verhuizing naar een verpleeghuis bij de plaatselijke kerk uit beeld raken;
- SILA is veilig. De privacy van kerkleden is gewaarborgd.